

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **J. M.**, bytom v P., ul. N. č. X., Č., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2008, č. k. 7Scud /22/2007-34, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2008, č. k. 7Scud /22/2007-34 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne z 21. mája 2007 č. X. **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. apríla 2008, č. k. 7Scud/22/2007-34, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 21. mája 2007 č. X., ktorým bol navrhovateľke podľa § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“/ a podľa § 263a ods. 1 písm. a) v spojení s § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z. /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/ odňatý čiastočný invalidný dôchodok s účinnosťou od 1. januára 2005 z dôvodu, že navrhovateľka nie je už ani čiastočne invalidná. V odôvodnení uviedol, že postup ako aj rozhodnutie odporkyne sú vecne správne lebo zdravotný stav

navrhovateľky bol posúdený riadne, posudky lekárov sú úplné a presvedčivé a na ich základe boli dostatočne prešetrované námietky navrhovateľky, týkajúce sa jej zdravotného stavu. Zo správ posudkových lekárov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky sa natoľko zlepšil, že už naďalej čiastočnú invaliditu nepodmieňuje.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie navrhovateľka. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, lebo jej zdravotný stav nebol posúdený riadne.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podľa § 263a ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom poistení, poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Z dávkových spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky opakovane posudzovali posudkoví lekári odporkyne.

Z posudku MUDr. V. Š. posudkovej lekárky posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne pobočky v Bratislave, vypracovaného 25. januára 2007 bez prítomnosti navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka trpí na stav po implantácii TEP pravého bedrového kĺbu v r. 1999, s primeraným funkčným nálezom pravého bedrového kĺbu, s možnou incipientnou koxartrózou vľavo a incipientnou gonartrózou vpravo, môže

vykonávať všetky práce, ktoré nie sú spojené s veľkou fyzickou námahou, dvíhaním bremien, záťažou na dolné končatiny na plný pracovný úväzok. Jej zdravotný stav už preto nezodpovedá ani čiastočnej invalidite podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení.

Tento záver potvrdila MUDr. V. Š. opätovne bez osobnej účasti navrhovateľky aj v posudku z 24. augusta 2007, v ktorom len odkázala na závery predchádzajúceho posudku.

Pre potreby súdneho konania bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovala posudková lekárka odporkyne MUDr. D. K. opätovne bez prítomnosti navrhovateľky. V posudku z 27. septembra 2007 uviedla, že po dôkladnom preštudovaní posudkovej spisovej dokumentácie a lekárskeho vyšetrení, ktoré sú v nej zadokumentované, zdravotný stav menovanej nesvedčil o žiadnych klinických známkach zhoršenia, funkcia pravého bedrového kĺbu je primeraná, operačný výkon bol účelne načasovaný, od roku 1999 v pravom bedrovom kĺbe neboli zistené žiadne dekompenzácie. Zdravotný stav navrhovateľky neodôvodňuje naďalej trvanie čiastočnej invalidity, lebo funkčné postihnutie bedrových kĺbov, kolien a axiálneho skeletu sú mierneho stupňa.

Tento záver bol potvrdený aj v doplňujúcom posudku tej istej lekárky z 5. marca 2008, ktorý bol vypracovaný na základe dožiadania krajského súdu. V uvedenom posudku posudková lekárka uvádza, že z klinického a posudkového hľadiska nastalo cielené zlepšenie zdravotného stavu navrhovateľky operačným riešením pravého bedrového kĺbu.

Ani jeden z posudkov však nezodpovedal otázku, kedy a k akému zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľky vlastne došlo a to napriek tomu, že krajský súd túto otázku posudkovej lekárke položil.

Zo všetkých posudkov vyplýva, že operácia, ktorú navrhovateľka podstúpila v roku 1999 bola správne načasovaná, ale nie je zrejmé, ako sa zlepšil zdravotný stav navrhovateľky od 1. januára 2005 oproti stavu do tohto dátumu a na základe akých odborných vyšetrení a záverov dospeli posudkové orgány k svojmu záveru. Pokiaľ posudkový lekár v posudku z 5. marca 2008 uvádza, že zdravotný stav navrhovateľky nevykázal žiadne známky zhoršenia a že sa zdravotný stav navrhovateľky zlepšil natoľko, že už naďalej nepodmieňuje ani jej čiastočnú invaliditu, nemožno zistiť podklady, na základe ktorých k uvedenému záveru dospel.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú závery posudkových lekárov doložené obsahom pripojenej zdravotnej dokumentácie, najmä chýba osobné vyšetrenie navrhovateľky v komisii a pred posudkovými lekármi. Aj s prihliadnutím na tvrdenia navrhovateľky, že v Českej republike, kde absolvuje pravidelné vyšetrenia, sú jej zdravotné problémy hodnotené ako podmieňujúce invaliditu (aj keď pri iných posudkových kritériách), bolo podrobné odborné vyšetrenie navrhovateľky na okolnosti zlepšenia jej zdravotného stavu podmienkou pre záver, že navrhovateľka už nie je ani čiastočne invalidná.

Uvedené okolnosti súd prvého stupňa ani odporkyňa dostatočne neskúmali.

Z dôvodu, že odporkyňa je pred rozhodnutím o dávke dôchodkového zabezpečenia povinná v spolupráci so žiadateľom o dávku nad akékoľvek pochybnosti zistiť jeho zdravotný stav, a to na základe odborných posudkov, ktoré pre ňu vypracovávajú posudkoví lekári, bude v ďalšom konaní jej povinnosťou doplniť dokazovanie a po vyhodnotení všetkých podkladov o zdravotnom stave navrhovateľky vo veci opätovne rozhodnúť.

Takýto postup je nevyhnutný aj preto, že posudky o zdravotnom stave a jeho následkoch na rozsah zachovanej pracovnej schopnosti navrhovateľky boli vypracované posudkovými lekármi boli vypracované bez osobnej prítomnosti navrhovateľky, preto ich nemožno považovať za dostatočné a presvedčivé pokiaľ ide o závery o zlepšení zdravotného stavu navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozsudok krajského súdu za vecne správny, lebo bol založený na nedostatočne zistenom skutočnom stave veci.

Keďže súd prvého stupňa rozhodnutie odporkyne potvrdil, postupoval odvolací súd podľa § 250ja ods. 4 OSP tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil, a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu, preto jej úlohou v ďalšom konaní bude riadne zistenie skutočného stavu veci doplnením dokazovanie a nové rozhodnutie vo veci.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešnej navrhovateľke v konaní žiadne trovy nevznikli a odporkyňa nemá na ich náhradu nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová